

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ЖИВОТЪТ НА ЙОСИФ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	4
1. Господ дано прибави	9
2. Шарената дрешка на Йосиф	15
3. Сънищата на Йосиф	19
4. Ямата на завистта	28
5. Жената на Петефрий	36
6. Пророческата благословия на Израил	43

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Днес мнозина от нас са паднали в ямите на завист, омраза и отхвърляне или са затворени в тъмниците на всякаква религиозна злоба и чародейство. Аз вярвам, че чрез тази книга Господ ще ги накара да преосмислят тежкото си състояние и да приемат в сърцата си великата радост от освежаването на Божия Пророчески Дух. Защото страданието за Исус и чистотата на Неговото Слово никога не е напразно. Това страдание ражда Съвършени плодове, понеже е вдъхновено от Съвършен Пример - животът на Йосиф в древността. Вярвам, че чрез тази книга Господ Исус Христос ще укрепи благочестието ти! Амин!

Авторът

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Готов ли си да преживееш чудото, което Господ иска да ти даде? Готов ли си с цялото си сърце да се преклониш пред твоя Спасител Исус? Готов ли си да последваш думите Му с вяра?

Аз се моля на Бога да прибави на сърцето ти именно такава готовност, защото в това последно време всички човеци ще бъдат посетени от Небесната Светлина и изпитани за това къде искат да посрещнат Вечността. Тези, които очакват Господа на чудесата, ще разберат, че Неговото Слово върши Съвършени съдби и издига в превъзходно познаване на Исус. А онези, които са свикнали с лъжите на падналия принц, ще продължат да се захласват в собствените си представи за висота и достойнство.

Дълго време аз не можех да разбера, защо мнозина тръгват добре, а свършват зле. Дълго време изпадах в недоумение поради категоричността, с която мнозина човеци отхвърлят ръката на Исус. И тогава, все по-често започнах да си задавам въпросите:

Какво ме държи в Господа? Какво ме прави да устоявам? Коя е тази сила, която въпреки падането и връщането назад, те кара отново да станеш и тръгнеш напред? Коя е тази сила, която в мигове на скръб и огромно утеснение, повдига сърцето ти и те прави да продължиш?

В минали години мислех, че това просто се дължи на моята вяра в Исус. "Вярвам и затова продължавам напред!" Звучи добре, но не дотам, че да даде съвършена увереност. Защото около мен виждах и чувах за мнозина, които също правеха изповеди на вяра, макар Онзи Исус от Евангелието вече да беше станал абсолютно излишен в живота им. И тогава сърцето ми забеляза, че нещо липсва в живота на последните поколения християни. Сърцето ми забеляза дефицит, който в пълна степен ще се окаже фатален за мнозина.

Какъв беше този дефицит? Какво беше това липсващо нещо, на което свидетелства цялата Библия?

Истината, братко мой, е тази, че на днешните християни им липсва гонението и омразата от света. Липсва им тръненият венец на Спасителя. Липсват им храчките и злобните погледи от слугите на дявола. Липсва им

онази радост на Апостолите, които след като претърпяха поругание и побой за Името на Исус, продължиха възраждани по пътя си. Така ми стана ясно, че светът вече не мрази онези, които наричат себе си "християни", защото те станаха негови. Така ми стана ясно, че дефицитът от гонението в пълна степен отговаря на дефицит на Святост. Защото гонение има там, където има Святост. Но ако Святостта Божия се е сменила с поклон пред нозете на лукавия, то и гонението се е превърнало в поощрения от княза на този свят. Поощрения, които ти ще видиш навсякъде по църквите. И тогава вътре в сърцето ми се надигна вик към Господа. Стоях пред Него, плачех и се молех, като казвах:

"Господи! Възвърни ни! Господи, простри ръката Си от Небето! Извикай ни отново при Себе Си! Защото Ти Си Същият, вчера, днес и завинаги. И ако Ти Си Същият, то и дяволът е същият.

Защо, Господи мой, този дявол, който някога затваряше Апостолите Ти в тъмница и извикваше против тях ярост и истерия, днес е така усмихнат и доволен? Какво се случи, та мнозинството да изгуби онова гонение, в което Църквата Ти беше здрава и утвърдена, силна и пламенна? Защото е Истина, че твърдостта се изгражда в гонението и най-силните Ти чеда са онези, които претърпяват най-голямо поругаване заради Името Ти.

Какво е тогава това спокойствие и мир?

Каква е тази привидна безопасност, на която имат щастието да се радват хиляди църкви и техните лидери?"

Тогава Господ отговори на вика ми. Защото дойде при мен и ми каза:

"Как да ви възвърна, Стефане? Как да ви възвърна, след като всеки търси своето си, а не онова, което е Исус Христово? Как да ви възвърна, след като всеки е счел собственото си благополучие за Божие благоволение? Знаят ли тези, лишени от гонение вярващи, че дяволът спира да гони само онези човеци, които се отказват да следват и търсят Святостта на Отца Ми? Знаят ли тези, лишени от страдание за Името Господно, че Аз излязох от Сърцето на Отца, за да направя Моите угодни на Отца Ми?"

Животът на Божиите угодници винаги е имал за печат едно най-висше призвание, на което е свидетелствало цялото гонение

против тях. И този печат е благочестието. Онова благочестие, за което Апостолът Ми Павел ви писа, като каза:

“Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени...”¹

Виждаш ли, че Павел говори за благочестив живот в Мене? И ако някой живее благочестиво в Мене, то няма ли свидетелствата на Моя Живот да станат свидетелство и на неговия? Спомни си тогава как Отец Ми подпечата Моето Раждане, а и Моята Смърт. Не стоеше ли в началото и в края именно благочестието? Нямаше ли в началото един Йосиф, син на Яков, благочестив и праведен пред Отца, който като видя жена си Мария, че е непразна, реши да я напусне тайно, но Ангел Господен му изяви, че Духът на Отца Ми е сторил тайнството с утробата на Мария? И не послуша ли Йосиф Гласа на Отца си, та да се не отделя от жена си? И нямаше ли в края един праведен и благочестив Йосиф от Ариматея, който да изиска Святото тяло на Господа твоя Бог, та да го запази от поругаване и безчестие и да Го положи в нов гроб, изсечен в скалата? Ако цялото Ми служение като Човешки Син на земята започна с Йосиф и завърши с Йосиф, то не ще ли това да ти разкрие една по-съвършена Воля на Отца Ми за всеки, който е повярвал в Сина Божий? Не трябва ли и вие да Ме съхраните, като плод в утробите си с благочестието на Йосиф, сина Яковов? Не трябва ли и вие днес, когато отново пробождат и убиват Господа вашия Бог, да пазите Тялото Му, като изсечете място в твърдостта на собствените си сърца, защото Бог непременно ще Го възкреси и възнесе?

Но ето, казвам ти и праведни думи излизат от устата Ми:

Отец Ми става явен само за онези, които Го любят от цялото си сърце! Съдбите на Отца Ми са бездна голяма и онзи, който смири сърцето си и укрепи благочестието си, непременно ще разбере дълбочините на Божията Мъдрост и Ума на Всевишния. Защото в Словото на Отца Ми стоят тайни, неразпечатвани и неизявявани на човешките поколения. Ако Евангелието Ми започва с Йосиф, синът

¹ (II Тимотей 3:12)

Яковов и завършва с Йосиф от Ариматея, то е по причина, че тези двамата са духовно запечатани с онова благоволение на Отца, което Той показва върху старозаветния Йосиф, син Яковов.

И ето това, момчето Ми, днес липсва на Моите братя и сестри!

Липсва благочестието! Липсва онази ревнива вяра, с която Отец Ми люби всеки, когото е изпитал и намерил за Верен. Защото всеки, който е Яков, непременно ще роди Йосиф! Всеки, който търси Лицето на Отца Ми, непременно ще пребъде в благочестие! Защото единият Йосиф Ме запази в утробата, а другият Ме съхрани в скалата! Но и двамата бяха вдъхновени от онзи син на Израиля, който извървя Съвършения път, начертан от Отца Ми и издържа всичките Му изпити! И ако Словото Ми говори, че:

“Господ е в Светия Си храм, Господ, Чийто престол е на Небето; очите Му гледат, клепачите Му изпитват човешките чеда. Господ изпитва праведния...”²

...то с какво друго да бъде изпитан праведният, освен с изпита на благочестието? И ще издържат ли този изпит онези човеци, които нямат вярата на Йосиф и кристалната чистота на сърцето му? Ще издържат ли онези, които не искат с радост да пострадат за Името Ми? Ще издържат ли онези, които са решили в сърцата си, че благочестието е средство за печалба, а не път към Святостта на Отца?

Но ето затова ще те вдъхновя с онзи помазан поглед върху живота на Йосиф, така щото да дадеш на братята и сестрите Ми словото, което непременно ще ги направи чеда на благочестието. Защото всеки от вас има записана от Отца Ми съдба да пострада за Господа своя Бог, та да се изпълни писаното от апостола:

“Възлюбени, не се чудете на огнената изпитня, която дохожда върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; но радвайте се загдето с това вие имате общение в страданията на

² (Псалом 11:4-5)

Христа, за да се зарадвате премного и когато се яви Неговата слава...”³

А истински страдащите по Волята на Отца Ми непременно трябва да заживеят силата на писаното, че:

“...всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени. А нечестиви човеци и измамници ще се влошават повече и повече, като мамят и бъдат мамени...”⁴

Ако някой не претърпява гонение, нито пък такъв е живял благочестиво. Защото писаното не може да се изличи, нито да се наруши. Затова тръгни сега с Мен, за да те заведе в онова познаване на Божието Сърце, което ще те накара да влезеш в него и никога да не пожелаеш да излезеш...”

След последните Си думи Господ Исус докосна главата ми и към сърцето ми нахлу ослепителна светлина. Тогава почувствах онзи най-сладък дъх на Божия Слава и Величие, който е слизал върху сърцето ми, когато съм се наслаждавал на твърде великите съдби от Бога върху Неговите слуги и помазаници.

Моля се на Исус да изпиеш словото от тази книга, като глътка Жива Вода! Моля се на Исус сърцето ти да се съедини с Божието Сърце, за да усетиш всеки трепет и вълнение, с които Прекрасният ни Баща е действал в живота на възлюбените Си! Моля се на Исус да те облече с онзи светъл висон, който подобаваше чудесно, както на момчето в ямата, така и на мъжа, с чиято мъдрост Бог запази света в дните на глад и смърт.

Амин и Амин!

³ (I Петрово 4:12-13)

⁴ (II Тимотей 3:12-13)

1. ГОСПОД ДАНО ПРИБАВИ

Виждаш ли заглавието на тази първа тема?

Господ дано прибави!

Знаеш ли на кого подобава такава изповед?

Защото аз ще ти кажа, че ако днес е най-измамливото време на дявола, то е по причина, че никой не иска Господ да прибави. А когато никой не иска Господ да прибави, то и Господ не иска да прибавя. Аз имам все още много да науча за Него. Аз все още не Го познавам и сърцето ми все още страда, защото колкото и да ни прибавя Господ ние трябва да викаме към Него и да искаме още. За съжаление тази изповед с Господното прибавяне става все по-рядка и по-рядка. Причината е скрита в това, че мнозина заживяха със самочувствие, че са пълни съдове. Те станаха досущ като фарисея, който благодареше на Бога, че не го е направил като грешния бирник. Много църкви станаха място за демонстрация на пълни шишета. Шишета, които с мазни усмивки и тлъсто самодоволство заявяват:

“Ние сме толкова пълни, че не е нужно нищо повече да ни се прибавя!”

Искам точно това да положиш в ума си. Защото ти не би разбрал защо беше велика съдбата на Йосиф, ако не вникнеш в духа на неговото име. Понеже любимата на Яков Рахил дълги години чакаше своята рожба от Господа, но тя така и не идваше. И докато слугини и други жени раждаха синове и дъщери на Израил, Рахил оставаше бездетна. Точно така, братко мой, аз разбирам раждането на истинската вяра.

Разбираш ли, че всяка вяра ражда?

Но за разлика от истинската вяра, всяка друга вяра ражда бързо, понеже плодът ѝ не е бил изстрадан и изискан от Небето. Едва когато дойде раждането на Истинската Вяра, едва тогава тя ще роди и Истинският Плод. Днес има библейски училища, от чиито реклами лъха такава категоричност за бързо раждане, щото човек непременно трябва да се запита не дали вярата ражда, но какво ражда... С това не искам да кажа, че Бог няма да направи вярата в Него да роди плода си, но отново и

отново да ти напомня, че Този, Който седи на кръга на Небето, се нарича Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов. Помисли тогава колко години Авраам чакаше раждането на сина си по обещание? Не премина ли целият му живот в това очакване? Не беше ли замъртвяла Сарината утроба, когато Бог дойде при Авраам и му каза, че до една година ще има син? Да вярваш ли тогава на днешните тщеславни инкубатори и люпилни, които решиха, че дипломата от един библейски институт е вече кръщелно свидетелство на Младенеца, роден в сърцето?

Аз те моля да отмахнеш от сърцето си тази измама и да се очистиш от всеки квас, който би те заблудил, че божественият зародиш в сърцето се ражда по-лесно дори от естествения при майките. Защото това не е вярно. Защото Сам Господ дойде при мен и ми каза:

“Знаеш ли колко тотална е мерзостта, която докарва запустение? Знаеш ли колко голямо зло е пред очите на Отца Ми, когато ялови проповедници говорят за раждане? Знаеш ли каква гнусота е ялов проповедник да залъгва човеци, изповядали Името Ми?

Такъв, като сочи и въздига собствената си безплодност, я нарича плод. Такъв, като не е преминал в Святост през пустинята и не е удържал на натиска на изкушителя, се отказва да моли и проси от Бога, понеже се е счел за плодоносен в собствените си очи. Как тогава вярващите да разберат, че ако Яков обичаше Йосиф повече от всичките си други деца, то бе, за да е вярно писаното, че:

“Израил обичаше Йосифа повече от всичките си чеда, защото беше син на старостта му...”⁵

Кажки Ми тогава! Какво ще рече някой да е син на старостта ти?”

“Господи мой! Това ще рече да съм изстрадал неговото раждане с целия си живот. Да съм го чакал през целия си живот. И когато Отец би гледал на моето чакане и страдание и би ме изпитал с цялата ревност на Сърцето Си, да ми го прибави...”

“Виждаш ли как сам го каза? Да ти го прибави! Именно да ти го прибави! А защо да ти го прибави? Защо да не си го вземеш сам?”

⁵ (Битие 37:3)

“Господи, аз бих могъл да взема сам само онова, което ми е дадено. Но аз считам, че не би ми стигнал и цял човешки живот, за да придобия Святостта на Отца. Тя е твърде високо! Тя е твърде ревниво пазена в Сърцето на Бога, та да смятам, че е привилегия на всеки. По-скоро - бих паднал на нозете си и бих плакал пред Отца. И в плача си бих Му казал:

“Отче, не съм достоен да се намеря дори пред портите на Твоя Дом, а камо ли да разполагам със Святостта Ти. Моля Те, помогни на моята бунтовна душа! Моля Те, смил се над грешния ми ум! Моля Те да ми прибавиш онова, което ми липсва. Защото ако Ти не го прибавиш аз няма как да го взема. Ако Ти не го родиш, аз няма как да го родя. Ако Ти не благоволиш, аз няма как да съизволявам с Тебе...”

Исус отговори с благ поглед на думите ми и продължи:

“Също така, ако Господ твоят Отец не съгради Дома Си, напразно се трудят зидарите. Ако Господ не роди благочестието и Святостта на Йосиф в сърцата ви, напразни са всичките ялови конференции. Но Той няма да стори нищо от онова, което би сторил, ако сърцата продължават да бъдат опиянявани от тщеславието на Вавилон. Понеже когато ялови проповядват, че раждат, слепи - че виждат, куци - че ходят, а глухи - че чуват Гласа Ми, то дотогава трагедията ще остане пълна.

Запомни и го предай на всички, които искат да бъдат спасени, че Господ няма да ви прибави благочестието на Йосиф, докато не се покаете и видите, че сте пълни с празнота!

Господ ще благоволи само в онези, в които види старостта на Якова и Авраам, за да им даде плода на сърцата им!

А старост за Господ ще рече да признаеш в сърцето си, че един живот не стига, за да получиш Неговото! Едва тогава ще получите онова благочестие и онзи скъпоценен плод на утробите си, който ще възлюбите повече от всичко друго, което сте раждали по плът! Защото някога на всички ви Аз заповядах как да угодите на Волята на Отца Ми:

“Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави...”⁶

И ако Отец Ми е силен да ви прибави нужното за живота и тялото, то колко по-превъзходно силен е Той да прибави нужното за благочестието? Защо не искате от Него да напълни сърцата ви с онова, което светът не може да ви даде? Защо мнозина търсят Господ заради изобилието на богатството Му, а не Го обичат заради Святостта на Сърцето Му? И какво да искате от Отца Ми? Онова, което може да ви даде и светът или другото, което светът няма, нито може да го намери? Защото светът е пълен с пари и похот и със съблазни и грях, а Сърцето на Отец Ми е пълно със Святост.

Кажи Ми тогава как реагираха Рахил и Яков, когато се роди рожбата им, с която Господ ги възнагради?”

“Господи, Словото казва за това, че:

“...Бог си спомни за Рахил; Бог я послуша и отвори утробата ѝ. Тя зачна и роди син, и рече: Бог отне от мене позора. И наименува го Йосиф, като думаше: Господ да ми прибави и друг син. А като роди Рахил Йосифа, Яков рече на Лавана: Пусни ме да си отида в моето място и в отечеството си...”⁷

“Забелязваш ли как след раждането на Йосиф, Яков поиска да отиде в неговото си място и в отечеството си? Как разбираш това, след като вече знаеш, че Йосиф отговаря духовно на благочестието?”

“Господи, ако Ти родиш в сърцето ми Твоето благочестие, то аз непременно ще поискам да живея с Тебе в Небесните места. Тогава бих напуснал всяко място на религиозен и човешки контрол, за да запазя плода на благочестието. Точно така разбирам думите на Яков към Лаван...”

“Правилно отговори!” - ми каза Господ и продължи:

“Как разбираш изповедта на Рахил, че Бог е отнел позора ѝ? Това само думи на жена ли са? Не е ли скрита тук великата тайна на благочестието?”

⁶ (Матей 6:33)

⁷ (Битие 30:22-25)

“Господи, някога Апостол Павел, като писа на Тимотей, каза твърде точно:

“И без противоречие, велика е тайната на благочестието...”⁸

И ако Павел казва, че тази тайна е велика, то аз вярвам, че пътят, по който Ти ме водиш, е именно този - да позная, че в раждането на Йосиф е скрита тайната на благочестието. Тогава, в духа на самото откровение, което ми даваш, разбирам, че благочестието е плодът в сърцата ни, с който Бог отнема позора ни!”

“Ето така Отец Ми отне позора на Рахил. И ти би сбъркал, ако мислиш, че дългото безплодие е опозорявало Рахил...

Не безплодието, но онзи грях, който тя стори пред Лицето на Бога, когато се привърза към идола на баща си, а след това дори го открадна, като си послужи с измама. Понеже точно така Рахил се опозоряваше преди да роди Йосиф. Но Господ в Благостта Си отне позора ѝ, като ѝ даде рожбата на живота ѝ.

Помисли тогава кои са онези, които и днес крият в най-вътрешното на сърцата си идолите на бащите си? Помисли кои са онези, които съм измъкнал от властта на света, но въпреки това са скрили в сърцата си по някой светски идол, на който тайно се кланят? Помисли си кои са онези, които искат да отнемат благочестието на вярващите в Моята Църква? Няма ли те в пълна степен да искат да възвърнат позора, така щото да изчезне силата на благочестието?”

“Господи, Апостолът Ти Петър добре ги е забелязал, защото той писа за тях в посланието си, че са:

“...люде, които считат за удоволствие да разкошават денем. Те са петна и позор; наслаждават се на примамките си, когато са на угощение при вас; очите им са пълни с блудство и с непрестанен грях; подмамват неутвърдени души; сърцето им е научено на лакомство; те са предадени на проклетия...”⁹

⁸ (I Тимотей 3:16)

⁹ (II Петрово 2:13-14)

“Сега разбираш ли, че единственият начин да превъзмогнете над петната и позора, е да стоите така пред Бога, щото Той да ви прибави онова, което нямате, а именно - благочестието? Понеже само чрез благочестие сърцата ви ще бъдат възстановени. И Отец Ми няма друг толкова показателен и толкова Съвършен пример за благочестие в Словото Си, както бе примерът в живота на Йосиф. Затова казвам на всички, които приемат пророка Ми и чуват Гласа Ми:

Молете се да ви облека с мантията на благочестието! Смирете сърцата си и никога не казвайте, че сте пълни с Моето! Защото на онзи, който заявява, че е пълен, няма да му се прибави! Но другият, който се кае и плаче, че е празен, непременно ще бъде напълнен! Колкото до това как да се облечете с мантията на благочестието, то продължи да приклоняваш сърцето си към Мен. Защото Аз ще ти дам мъдрост и очи да видиш всичко това в живота на Йосиф...”

След последните Си думи Исус се усмихна и аз за първи път забелязах в погледа Му нещо повече от усмивка. Това беше едно чудесно състояние на радост. Господ се радваше и така аз разбрах, че дълго време е искал да ми даде това слово, но сърцето ми е трябвало да плати цена за пълното разбиране и смирение. А сега нека да продължа нататък.

2. ШАРЕНАТА ДРЕШКА НА ЙОСИФ

Братко мой! Искам да знаеш, че в сърцето ми нахлуха много мисли от благодатната среща с моя Спасител. И в светлината на тези мисли аз за кой ли път разбрах, че умът на Исус не е като човешките умове. За кой ли път имах прекрасното усещане, че съм се докоснал до височината, дълбочината, широчината и дължината на Христовата тайнствена премъдрост. Едни стихове от Словото застанаха като светъл лъч пред ума ми, за да го осветлят и направят угоден на Бога. Ето тези стихове:

“Господ осуетява намеренията на народите; прави безполезни мислите на племената. Намеренията на Господа стоят твърди до века, мислите на Сърцето Му из род в род...”¹⁰

Виждаш ли, че Господ осуетява не просто намеренията на отделен човек, но на цели народи? Виждаш ли, че Той прави безполезни мислите не само на някой петдесятен фараон, който мрази Божиите пророци, но мислите на всички племена, които не живеят в Сион? И ако Този толкова Всемогъщ и Велик Отец има намерения, стоящи твърди до века и мисли, пребъдващи из род в род, то какво друго да направиш, освен да се потопиш в Словото Му? Понеже там са мислите Му. Там са угодните на Сърцето Му. Там са духовните примери, чийто лъч прорязва цялата Вечност. А между многото примери сега започвам да говоря за примера, който остави Йосиф. И за мен благодатта и помазанието, с които Исус зареди сърцето ми, бяха такива, че няма да е никак чудно, ако ти кажа, че се почувствах не просто читател на старозаветен текст, но личен приятел на Йосиф. Сякаш цял живот аз съм бил до него и той е бил до мене. Сякаш бездната от хиляди години, стояща между моето и неговото време, се беше стопила, за да виждам ясно онова, за което човеците са слепи.

Знаеш ли какво почувствах в духа си по-силно от всичко друго?

Именно прекрасната духовна опитност, че всичко съдейства за добро на ония, които любят Бога. Аз все още не знаех защо тази опитност така силно изпълни духа ми, но скоро щях да разбера. Защото Исус отново беше при мен и ми говореше, като казваше:

¹⁰ (Псалом 33:10-11)

“Виж сега какво беше благоволенieto на Яков върху сина му Йосиф. Понеже Яков наистина го отличи от останалите си синове и му даде особен белег за бащината си любов и благоволение.

Какъв беше този белег?”

“Господи, библейският текст казва за това благоволение, че:

“Израил обичаше Йосифа повече от всичките си чеда, защото беше син на старостта му; и му беше направил шарена дрешка. Но братята му, като гледаха, че баща им го обичаше повече от всичките му братя, намразиха го и не можеха да му говорят спокойно...”¹¹

“А каква беше тази шарена дрешка? И защо тази шарена дрешка толкова много раздразни братята на Йосиф?”

Въпросът на Исус беше повече от дълбок. Вътре в себе си вече си бях забранил да отговарям по шаблон, защото знаех, че никак не ме ползва. Затова наведох главата си и казах на Господа:

“Господи, ако Ти не ми прибавиш духовното знание по този въпрос, аз нямам как да Ти отговоря...”

Господ се усмихна на думите ми и каза:

“Виждам, че думите Ми от предишния ни разговор са се загнездили дълбоко в сърцето ти. И дано още повече се загнездят, та да признаеш, че си сляп. Защото за съдба дойдох аз на света, та да направя слепите зрящи, а зрящите - слепи...”

След думите Си Господ просто се приближи до мен и докосна с ръка главата ми. Така пред очите ми се разкри видение. аз виждах Йосиф във всичката му красота. Той бе висок и строен, с руси къдрици, падащи на вълни край рамената му. И тогава Господ ми каза:

“Наблюдавай шарената дрешка на Йосиф. Какво можеш да Ми кажеш за нея?”

Погледнах дрешката на Йосиф и видях, че това бе изкусно изработена дреха от овча кожа, която пасваше идеално на Йосифовото тяло. Тогава казах на Исус:

¹¹ (Битие 37:3-4)

“Господи, виждам, че шарената дрешка на Йосиф е изкусно направена. Направена с много любов и усърдие. Явно е, че Яков много е обичал сина си...”

А Господ допълни:

“Само това ли можеш да Ми кажеш? И само това ли забеляза?

Помисли тогава върху друго. Кого обичаше повече Яков - сина си или Господ своя Бог?”

“Разбира се, че Господ!” - отговорих аз. Тогава Исус продължи с въпроси, които бяха като колурий за слепите ми очи:

“Имаш ли тогава вярата да приемеш и проумееш, че тази шарена дрешка, която Яков направи на Йосиф, беше не просто бащината любов към момчето, но именно любовта към Онзи, Който му го даде? Защото Яков показва на Отца Ми, че Йосиф е пълното въплъщение на вярата на младостта му! Помисли тогава какви бяха свидетелствата на Божието благоволение към Яков. Виж тази шарена дрешка, направена от овчи кожи и си спомни какви стада пасеше Яков!”

Бях прогледнал. Колурият на Господ просто гореше в сърцето ми. Тогава Му казах:

“Исусе! Благодаря Ти! Защото разбрах дълбоката Ти Истина. Понеже Яков, имайки водителството и Мъдростта на Бога, отдели от стадото на Лаван всички шарени и капчести овце за себе си, а после Бог увеличи Якововите стада, а Лавановите намали, така щото Яков получи благословение от Отца. И за да покаже на своя Отец, че нито за миг не е забравил благоволението Му, облече сина си именно в шарена дрешка. Защото така Яков все едно, че казваше на Отца:

“Отче, Ти, Който увеличи шарените ми стада и постоянно благоволи в живота ми, погледни на шарената дрешка на Йосиф. И нека благоволението Ти върху него бъде такова, щото да го умножиш така, както умножаваше овцете ми. Понеже кой друг да е Пастир на моя Йосиф, освен Тебе? Ти бъди Пастирът му! Ти го паси и Ти го води в пътеките Си...”

Исус отново се усмихна и каза:

“Запомни тези думи, които излязоха от устата ти. Защото Святият Ми Дух изпълни устата ти и ти дословно повтори молитвата, с която Израил предаде сина си в ръцете на Господа своя Бог. И понеже даде най-скъпото на сърцето си в ръката Господна, то и затова Господ превъзвиши сина му и го направи човекът с най-великата съдба на древността. Разбираш ли сега, че именно шарената дрешка на Йосиф беше мантията на благочестието, която завинаги остана върху него? Разбираш ли сега защо в сърцето ти гореше мисълта, че всичко съдейства за добро на ония, които любят Бога? Понеже ако любиш Бога, ще Му дадеш и най-скъпото на сърцето си. Виж тогава и другото в тази дълбока тайна, в която те посвещавам. Не казва ли Словото, че братята на Йосиф го намразиха и не можеха да му говорят спокойно?”

“Да, Господи! Така казва библейският текст...”

“А ако погледнеш от Небето на тази истина, то няма ли да видиш, че дяволът застана против живота на Йосиф, понеже баща му Яков именно с шарената дрешка го посвети на Светия Израилев? И не затова ли дойдоха омразата и завистта? И днес, когато Аз те облякох със същата шарена дрешка, за да те водя лично и да слушаш само Моя Глас, не усети ли и ти омразата и презрението, завистта и злобата?”

“Да, Господи! Усетих ги, но никога не съм имал богатството на Твоите очи, за да виждам тайните на Словото Ти...”

“Пригответи тогава сърцето си, за да видиш и сънищата на Йосиф, а след това и ямата. Защото Аз няма да спра, докато не изявя Съвършената Воля на Отца Ми за всички, които искат да живеят благочестиво...”

След последните думи на Исус видението се прекъсна. Тогава почувствах огромна промяна в себе си. Промяна, която искам да почувстваш и ти, братко мой. Промяна, с която Господ Исус идва в живота ти, за да ти даде онова, което човеците нямат и не могат да ти дадат - великата тайна на благочестието. Амин и Амин!

3. СЪНИЩАТА НА ЙОСИФ

Знаеш ли кога дяволът и човеците побесняват против някого? Това става, когато този някой поиска да има лично общение с Бога. Понеже личното общение ще доведе до осветяване и посвещение. А тогава в пълна сила лъсва всичката тъмнина на дявола и всичката глупост и просташина на човеците. Да ти говоря, че Небето е по-високо от земята, е излишно. Да ти казвам, че двете са диаметрално противоположни, пак няма да научиш нещо ново. Но когато онези, които са на земята, не искат да приемат свидетелствата на онзи, който пребъдва на Небето, то тогава е дошло времето на дявола. Дошло е времето в сърцата на земните човеци да изригне като вулкан всичката ярост, всичката завист и злоба, всички черни и зли мисли, които е възможно дяволът да роди в сърцето на човека. А вярвай ми, един такъв тъмен духовен поток от дяволска лава непременно прегаря всяка съвест, която му се изпречи на пътя. И тогава човеци, които до този момент са били пасивни или неутрални в позициите си, надигат такъв вой и истерия, щото не е никак чудно да откриеш същите свидетелства в живота на Йосиф.

Аз плача за сетнините на онези, които оплюха и презряха Бога. Аз плача за сетнините на човеците, които намразиха поуците на Словото и в мисъл и дело започнаха да презират Милостта и Благостта Божии. Аз плача за тези, за които вече не остава жертва за грехове, понеже ако са разпнали Господ повторно в сърцата си, биха потрели и още безброй пъти биха вършили мерзостта и гнусотиите си. Но такава е времето на блудницата Вавилон. Време, когато земното е сметено за Небесно, а Небесното - гонено и мразено с онази ярост, с която фарисеите убиха дякон Стефан.

Независимо от това Господ ще продължава да изпраща слугите Си пророците до всички църкви. И Словото на Пророческия Дух непременно ще стане камък за стъпване или препъване на всички. Защото има един стих, който ще ти обясни голяма част от Божия съд над нечестивите. Има стих, с който напълно ще разбереш защо освен ад и бездна съществува и огнено езеро. Този стих Исус прогласи, като каза:

“И ето що е осъждението: Светлината дойде на света, и човеците обикнаха тъмнината повече от Светлината, защото делата им бяха зли. Понеже всеки, който върши зло, мрази Светлината, и не отива към Светлината, да не би да се открият делата му; но който постъпва според истината отива към Светлината, за да се явят делата му, понеже са извършени по Бога...”¹²

Виждаш ли, братко, че когато дойде Светлината, ти трябва с всички сили да тичаш към нея, за да се спасиш? Защото докато ти тичаш към Светлината, дяволът който е бил близо до тебе, ще бъде парализиран и смутен. Понеже той не може да тича към Светлината, нито да я схване. Затова пък може друго. И за това друго ще говоря тук. Защото по Волята на Отца към сърцето ти ще дойде дълбок и всеобхватен пророчески поглед, за да видиш, че ако и онзи Йосиф от Библията отдавна да не е измежду живите на земята, пак Духът, Който живя в него, и днес иска да живее в сърцата на човеците. Този Дух не иска да живее човешкия живот. Не! Той иска да живее Своя Си Живот, който винаги е живял! Той иска да живее Своето Си Слово и да извърши Своите Си съдби! И изпитът на вярата, която имаш, е именно този:

Дали ще позволиш на Бог да живее Неговия Си Живот в теб или ще Го затвориш с тесногръди човешки поучения, носещи смрадливата миризма на лукавия? Като начало искам да си спомниш библейския разказ за тази част от живота на Йосиф. Спомни си как той с пълна искреност и доверчивост каза на братята си:

“Чуйте, моля, тоя сън, който видях: Ето ние връзвахме снопи на полето; и моят сноп стана и се изправи и вашите снопи се наредиха наоколо и се поклониха на моя сноп...”¹³

Едно от нещата, с които ще регистрираш присъствието на дявола в сърцето на някой човек, е именно изпитът с гордостта. Гордостта затова е гордост, защото не иска да коленичи пред никого. Тя винаги вижда себе си над останалите. Но ето, че тази гордост трябва да чуе и да приеме свидетелство, в което не ѝ е отредено най-високото място. Точно такъв

¹² (Йоан 3:19-21)

¹³ (Битие 37:6-7)

беше и изпитът с братята на Йосиф. Те, които имаха себе си за пораснали и праведни в собствените си очи, трябваше да чуят за сън, в който делото на техните ръце се покланя пред делото на Йосифовите ръце. Гордостта на братята му бе не просто наранена. Не! Те се почувстваха унижени и затова злобно отсякоха:

“Ти цар ли ще станеш над нас? Или господар ще ни станеш?” ¹⁴

Ако гледаш на тази библейска случка само като читател, а не като един, който с отворено сърце търси Духа на Господа, ти ще си останеш със самите факти, без ни най-малко да подозираш за дълбокото, което се открива тук. Понеже, ако от досегашните послания вече разбра, че Йосиф е духовен олицетворител на благочестието, то какъв друг да е неговият сън, освен такъв, който категорично доказва една неоспорима истина...

Каква е тази истина ли? Аз също се запитах, но отговорът дойде от моя Господ Исус. Защото Той застана до мен и ме попита:

“Каж ми, Стефане, коя е Моята Съвършена заповед, свързана с благовестието?”

“Господи, Твоите думи в края на “Евангелието от Матей” показват Съвършената Ти Воля. Защото там Ти казваш на всички ни:

“Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух, като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века. [Амин]...” ¹⁵

“А не казах ли също така, че жетвата е изобилна, а работниците малко? И не призовах ли всички ви да се молите, така щото Господарят на жетвата да прати работници на жетвата Си?”

“Да, Господи! Точно такива бяха думите Ти!”

“Помисли тогава, Стефане! Ако Господарят на жетвата има такова благоволение в живота на Своя помазаник Йосиф, щото с него духовно да разкрива силата на благочестието и Святостта, то няма ли тогава най-угодни в очите на Отца Ми да са онези Мои благовестители, които с примера на своето благочестие и Святост,

¹⁴ (Битие 37:8)

¹⁵ (Матей 28:19-20)

наистина да донесат пред Престола Ми най-скъпоценните снопи? Понеже кой от вас е познал Волята на Отца Ми и е разбрал в Дух и Истина думите Ми? И ако Аз казвам, че съм с вас през всичките дни до свършека на века, то не го ли казах, за да знаете винаги и навсякъде, че не вие, но Аз съм Жетварят? Не затова ли Йосиф разкри съня си на братята си, за да им засвидетелства пророческото послание от Отца Ми? Защото и днес има мнозина, които жънат за себе си, а не за Господа и чрез Господа. Но идва ден, когато Отец Ми ще направи съдбоносния изпит със сноповете. И тогава от ръката Му ще бъдат отсечени абсолютно всички снопове, на които жетвари са човеците, а не Господ. И всяко коляно ще се преклони пред Името Ми! И чуждите снопове също ще се преклонят поради страх от лютия Гняв Господен.

А сега отново помисли за реакцията на Йосифовите братя:

“Ти цар ли ще станеш над нас? Или господар ще ни станеш?”

Не съм ли Аз Царят на царете и Господ на господарите? И не затова ли се открих пред вас с тези Мои думи, за да ви напомням всякога безумието на Йосифовите братя?

И днес, когато ви посещавам с Пророческия Дух на Отца Ми, то защо мнозина повтарят безумието и лудостта на Йосифовите братя? Защо крещите против слугата Ми, сякаш, че говори от себе си, а не смирите сърцата си и не погледнете с колко маски лукавият е обладал душите ви? И слугата Ми, който се смири, за да слугува на всички ви и да ви дава даром, на цар ли ще го оприличите? На господар ли ще го оприличите? Не помни ли слугата, че винаги и навсякъде е слуга, за да слугува на всички? И кога той поиска престолите ви? Кога поиска властта на амвоните ви? Кога закопня за ръкопляскане по конференциите ви? И кога поиска хвалбите ви или поклоните ви? Или кога пожела щатна заплата за делото си?

Но ето, казвам и в ревността на Отца Си се заклев:

Както в древността Отец Ми изпълни съня на Йосиф и на снопа му се поклониха всички останали снопове, така и днес в ревността Си Отец ще застави всички противници и гонители да се преклонят

пред Словото на Пророческия Дух, а не пред онзи, чрез когото Отец го е изпратил.

Както в древността Отец Ми ревнуваше и благоволеше в благочестието на Йосиф, така и днес последните живи снопи за Сион ще бъдат пожънати само от човеци с Духа и копнежа на Йосиф. Колкото до останалите, те в пълна степен ще се оприличат на Йосифовите братя и ще извършат мерзостите, за които отдавна са били посочени от Отца Ми. И такива ще намразят още повече слугата Ми поради Моето благоволение над него и поради Духа на Мъдрост и на откровение, с които го облякох.

Колкото до всички чисти, които с отворени сърца и души приемат Хляба на силните, то на тях ще дам да разберат още по-дълбоката тайна с втория сън на Йосиф. Кажете Ми, слуго Мой, какво четеш за втория сън на Божия възлюбен?”

“Господи, Йосиф каза на братята си:

“Ето, видях още един сън, че слънцето и луната и единадесет звезди ми се поклониха...”¹⁶

“А как разбираш ти този сън? И ще приемеш ли за напълно изчерпателна реакцията на Яков, който в слънцето и луната видя себе си и жена си, а в звездите - Йосифовите братя?”

“Не, Господи! Тук има дълбока тайна и аз не я зная. Защото Словото казва, че макар и Яков да смърти Йосиф, пак запомни думите на сина си. И аз съм сигурен, че за да ги запомни, то е, понеже Отец ги е запечатал в сърцето му...”

“Точно така е! Защото вторият сън на Йосиф по дълбочината на пророческия си прицел е един от най-великите пророчески стихове на Свещеното Писание. Затова нека да продължа да те питам:

Ти виждаш ли в братята на Йосиф звезди? Понеже числото им е единадесет и отговаря напълно на съня на Йосиф...”

“Господи, трудно ми е да си представя, че са звезди. Понеже звездите са светила Небесни, които излъчват Светлина. А злобата и завистта в

¹⁶ (Битие 37:9)

сърцата на Йосифовите братя никак не мога да я свържа със светлината, но по-скоро с тъмнината. Ето защо ми е чудно, че са звезди...”

Тук Исус се усмихна на отговора ми и каза:

“Приеми все пак, че братята на Йосиф са звезди, понеже в Завета Си с Авраам, Отец Му се обеща, че ще направи потомството му като звездите. Но не в това е въпросът Ми! Защото Аз искам да те заведе наистина в дълбочините на Сърцето на Отца Ми, за да видиш, че и там стои същото знамение. Виж сега нещата, които ще ти покажа, и ги предай на Църквата Ми...”

След думите Си Господ вдигна духа ми и двамата с Него полетяхме нагоре, към Хълма Сион и Небесния Ерусалим. Там с Исус влязохме в Дворец, блестящ като слънцето. И когато вратата на двореца напълно се отвори и аз погледнах пред себе си, то тогава гледката порази сърцето ми. Защото Исус ми даваше да видя съня на Йосиф в една невероятна и всеобхватна панорама. Аз виждах Слънцето, Луната и единадесет звезди, които бяха в краищата на Мантията на Отца, която гореше в огън. И тогава Исус ми каза:

“Запомни завинаги това видение. Защото с него Отец Ми ти разкрива най-дълбокото от Сърцето Си. Макар и сега нищо да не разбираш, след малко ще ти дам да разбереш. Но сега отвори цялото си сърце, за да го напълни Отец с най-великата Сила на Духа Си, със Силата на благочестието...”

Почувствах съвършено окриляване и невероятна лекота. Всичко в мен се стремеше към Престола на Отца. Всичко в мен пееше “Алелуя”. Всичко в мен гореше с Неговия Огън. И аз завинаги знаех, че съм свързан с Отца и че Отец е свързан с мен. Защото дълбоко в сърцето си почувствах, че съм искра от Огъня на Отца и че докато Този Огън е жив и пулсиращ, то и аз ще живея и горя за Него.

След самото изживяване Исус прекъсна видението и ми каза:

“Запомни, че вторият сън на Йосиф, е сън, в който Самата Божия Святост изявява себе си и благочестието свидетелства на Нея. Затова и Аз, Който съм твоят Господ и Бог, съм Слънцето в това

видение, а Луната е Моята Невяста, Църквата. А самото видение е изпълнението на стиха, който Павел ви писа:

“Тогава ще бъде краят, когато ще предаде царството на Бога и Отца, след като унищожи всяко началство и всяка власт и сила. Защото Той трябва да царува, докато положи всички врагове под нозете Си. И смъртта, най-последен враг, и тя ще бъде унищожена, защото Бог “е покорил всичко под нозете Му” А когато ще е казал, че всичко е вече покорено, (с явно изключение на Този, Който Му е покорил всичко), когато казвам, ще Му е било покорено всичко, тогава и Сам Синът ще се покори на Този, Който Му е покорил всичко, за да бъде Бог все във все...”¹⁷

Сега разбираш ли, че в съня на Йосиф наистина самата Божия Святост разкрива края?”

“Да, Господи! Но кои са единадесетте звезди? Понеже не мога да ги свържа нито с апостолите, нито с Израилевите племена. За миг си помислих, че апостолите Ти останаха единадесет, поради предателството на Юда, но после се досетих, че друг взе чина на Юда. Как да разбирам броя на единадесетте звезди, след като и апостолите и племената са дванадесет?”

Исус ме погали по главата. След това за миг се умълча. А после каза:

“Тайната на единадесетте звезди е скрита в Божия Суверенитет. Понеже, ако внимателно четеш за избора на Отец Ми върху Йосиф, то ще забележиш, че Отец Ми му даде два дяла в земното, според както е писал Пророк Езекиил:

“Така казва Господ Йеова: Ето пределите, по които ще наследите земята, като я разделите според дванадесетте Израилеви племена; Йосиф ще има два дяла...”¹⁸

И ако Отец Ми е Верен спрямо Йосиф в земното, то Той ще Му е Верен и в Небесното. Защото във времето на Голямата Скръб, когато се подпечатват онези сто и четиридесет и четири хиляди избрани от племената на Израеля, пак Йосиф има два дяла, като

¹⁷ (I Коринтяни 15:24-28)

¹⁸ (Езекиил 47:13)

единият идва за сина му Манасия. И при все, че на Манасиевото племе се пада отделен дял, пак то не е отделна звезда, защото звездата е Йосиф. Ето защо пред Престола на Отца наистина се покланят единадесет звезди, като едната от тях - Йосифовата - има двоен дял. И в тази дълбочина на откровение ще разбереш и самия закоравител на Израил, а именно - племето на Дан, в духа на което действията против Мене и фарисеите. А на тях, Аз обещах същото, което и Отец стори, като даде двоен дял на Йосиф. Виж думите Ми:

“Не сте ли никога прочели в писанията тая дума: “Камъкът, Който отхвърлиха зидарите Той стана глава на ъгъла; от Господа е това. И чудно е в нашите очи”? Затова ви казвам, че Божието царство ще се отнеме от вас, и ще се даде на народ, който принася плодовете му...”¹⁹

И ако Дан ще рече “Съдия”, а Манасия “простителност”, то кого Отец Ми ще отсече и кого ще въздигне? Няма ли да отсече съдията и да въздигне прощаващия? Понеже именно заради простителното му сърце към греховете на братята му Отец даде на Йосиф сина му Манасия? И не само му го даде, но го определи за двоен дял, така щото напълно да се изпълни сънят, в който Божиата Святост говори из сърцето на Йосиф. Разбра ли напълно това?”

“Да, Господи! Разбрах го! Разбрах, че измежду многото добродетели на Духа благочестието е най-близо до Любовта и Огъня на Отца. А на това свидетелства и Апостолът Ти Петър, който във второто си послание пише:

“Благодат и мир да ви се умножи чрез познаването на Бога и на Исуса, нашия Господ. Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила: чрез които се подариха скъпоценните нам и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разтление в света;

¹⁹ (Матей 21:42-43)

то по самата тая причина положете всяко старание и прибавете на вярата си добродетел, на добродетелта си благоразумие, на благоразумието си себеобуздание, на себеобузданието си твърдост, на твърдостта си благочестие, на благочестието си братолюбие, и на братолюбието си любов. Защото ако тия добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познаването на нашия Господ Исус Христос...”²⁰

Тогава Исус продължи, като каза:

“Виждаш ли от думите на Апостола Ми, че Аз ти давам Сила не само за живота, но и за благочестието? Знаеш ли каква е разликата между живота и благочестието? Запомни я от твоя Господ:

Животът - това е твоето стоене в Бога, а благочестието - Божието стоене в теб!

Не само ти трябва да стоиш в Мен, но и Аз да стоя в теб. Защото, отделен от Мене, ти не можеш да устоиш на вятъра и бурята, но свързан и съединен с Мен - ще пребъдваш. Затова виж следващата стъпка в живота на Йосиф. Виж изпита на всяко благочестие за Бога и от Бога...”

²⁰ (2 Петрово 1:2-8)

4. ЯМАТА НА ЗАВИСТТА

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз те моля да си представиш как един ден си облякъл най-чистите си и нови дрехи, а след това си отишъл на място, където мнозина човеци са се оплескали в кал и всякаква друга мръсотия. Тези човеци забелязват как ти ходиш сред тях с чистите си дрехи. Те поглеждат твоите дрехи, после - техните си. После пак поглеждат към твоите и след това - пак техните си. В един момент просто забелязват, понеже бие на очи, че докато те са мръсни - ти си чист. И понеже тези мръсни човеци не правят нищо, та да напуснат калта и да облекат чисти дрехи, то и затова двама-трима измежду тях те сочат с пръст и казват:

“Тоя на най-чистият ли ще се прави? От нас ли ще се различава? Докога ще ни дразни с чистите си дрехи? Я дайте да го хвърлим в калта, та да стане като нас...”

След това човеците те хващат с грубите си ръце и с всичката си злоба те хвърлят, та да се омърсиш. И когато всичката кал, която е била по тях, започне да личи и по теб, тогава те вече се хият и казват:

“Хайде, хайде! Не се прави на голяма работа! Ти си толкова мръсен, колкото сме и ние. Затова недей да се делиш от нас. Не е доктринално да се отцепваш и да бягаш...”

Какъв жалък завършек на цялата история! На всичкото отгоре - толкова естествен, колкото е мръсотията на светския дух. За националното самосъзнание на един народ като нашия завистта е станала черта, която е пуснала дълбоки корени. Толкова дълбоки, колкото дълбокомислен е и анекдотът, в който като отишъл някой си да види как се мъчат българите в ада, забелязал, че във врящия катран не се виждал никой, нито пък имало охрана от дяволи. И когато попитал дежурния дявол защо във врящия катран не се вижда никой, нито пък има охрана, то тогава дежурният дявол се засмял и казал:

“Българите сами се охраняват във врящия катран. Защото само някой да си подаде главата навън и другите веднага го дърпат надолу...”

Нарочно си послужих с този анекдот, защото за десет години служение към моя Господ видях и познах, че завистта наистина е станала национална черта и нещо като демоничен ген на отношенията между хората.

Колкото за благочестието, за което сега ще говоря, там нещата стоят много по-различно, отколкото при примера с новия костюм, за който ти говорих. Защото костюмът е нещото, което ти обличаш отвън, докато благочестието е нещо, с което Отец те облича отвътре. И тогава примерът с костюма просто няма да ти свърши работа. Но има един друг, Съвършен и вдъхновен от Отца пример, който изяви възлюбеният Му Йосиф. Понеже този искрен и доверчив човек наистина пострада заради чистотата на сърцето си. А Словото отбелязва:

“И завидяха му братята му...” ²¹

Искам да ти кажа, братко мой, че ако има свидетелство за огнено изпитание на вярата, то в най-тежкия си вид е именно това:

Да се поставиш като прицел на нечия завист!

Защото съветникът на завистта е духът на Корей, който е един от най-силните и властни демони в тъмното царство на лукавия. Именно той взе повод в сърцата на Йосифовите братя, като ги накара да се сговорят и да убият Йосиф. Но понеже този дух не може да мръдне и малкия си пръст без позволения и Предузнанието на Бог Отец, то и затова до убиване на Йосиф не се стигна. Стигна се до друго, а именно - до захвърлянето му в яма. Ето от този момент случилото се в живота на Йосиф има свой духовен прочит, чрез който да извадим познанието за атаките на дявола срещу благочестието. Аз нямаше да разбера дълбокото, което се открива с тази яма в живота на Йосиф, ако моят Господ Исус не беше до мен и не ми разкриваше божествения прочит на Йосифовия живот. И ето с какви думи Исус се обърна към мен:

“Как мислиш? Беше ли ровът изпитание за Йосиф?”

“Да, Господи! Защото със сигурност състоянието му е било ужасно. Стихът от Библията казва, че ровът, в който го хвърлиха, беше празен, а и нямаше вода. Само като си представя, че зли и настървени хора, дишащи смърт и насилие, биха ме хванали и хвърлили в ров без вода, то сърцето

²¹ (Битие 37:11)

ми би отпаднало, ако Господ не простре ръка да ме избави. Ето защо всичко, което е видял Божият възлюбен, е било най-малкото стрес и ужас за душата му...”

“Точно така, момчето Ми! Не може насилници да търсят душата ти, за да я погубят и това да не доведе до стрес. Но не в такава насока аз ти зададох въпроса. Аз исках да Ми отговориш изгуби ли Йосиф благочестието си, когато го хвърлиха в ямата?”

“Не, Господи! Благочестието си остана в него....”

“Да, така е! Наистина Йосиф съхрани благочестието си в ямата. И нека разбирането ти на този факт бъде такова, че да съпоставиш благочестието с един прекрасен диамант, който някой с всичката злоба на сърцето си иска да счупи. Но понеже диамантът е много твърд, то не се чупи той, а ония неща, които се опитват да се забият в него и да го счупят. И тогава онзи, който е видял, че не може да счупи диаманта, решава да го омърси с много кал и много пръст.

Как мислиш тогава? Ще подмине ли някой скъпоценен диамант, само защото бил омърсен с много кал и пръст?”

“Исусе! Колкото и да бъде омърсяван с кал и пръст диамантът си остава диамант. Той няма да изгуби цената си в каквато и мръсотия да бъде овалян. Защото онзи, чиито очи съзират ценното, ще вдигне диаманта и ще го измие, за да го сложи като украшение в дома си...”

А Исус продължи:

“Йосиф беше именно такъв диамант, който светеше с Божията Светлина. И понеже сърцата, пленени от лукавство и завист, не можеха да го понасят, то и затова го хвърлиха в ямата. Но и в ямата Йосиф си остана Йосиф. Аз искам всички да разберете духа на случилото се. Защото когато някой придобие от ума на Господа и Отец Ми го дари с благочестие, то тогава с него се случва по дух същото, което се случи и с Йосиф. Виж сега едни думи на Апостола Ми Петър, които ще ти покажат ямата на Йосиф, но този път в духа на откровението, което ти давам...”

Божият пръст вече светеше върху стиховете, които трябваше да прочита:

“И тъй понеже Христос пострада по плът, въоръжете се и вие със същата мисъл, защото пострадалият по плът се е оставил от греха, за да живее през останалото в тялото време, не вече по човешки страсти, а по Божиата воля. Защото доволно е миналото време, когато сте живеели така, както желаят да живеят езичниците, като сте прекарвали в нечистоти, в страсти, във винопийства, в пирования, в опивания, и в омразните идолослужения. Относно това те се и чудят и ви хулят за гдето не тичате с тях в същата крайност на разврата...”²²

Едва бях прочел стиховете, когато Исус пак ме запита:

“Как мислиш? Не са ли нечистотиите, страстите и винопийствата толкова по-долу от Небето, колкото благочестието е толкова по-горе от земята?”

“Господи, те са абсолютно противоположни. Те са крайности на двата духовни полюса...”

“А не затова ли и Петър ти казва, че някои се чудят и хулят благочестивите, понеже не искат да живеят като тях в същата крайност на разврата? И какво ще рече крайността на разврата? Ако Святостта на Отца е най-великият връх, далече по-горе, то не е ли развратът най-голямата мерзост, далече по-долу? Какво ще рече “далече по-долу”?”

“Господи, това ще рече, че става дума за земята...”

“Не, момчето Ми! Не става дума за земята, защото Господна е земята и всичко що е по нея. Става дума за дупките в земята, за рововете и ямите, които духовно отговарят на крайността на разврата. Защото Йосиф не беше хвърлен на земята, а по-долу от земята - в ров, издълбан в земята. Ето такава е днес трагедията на плътските християни. Те не просто са земни. Не! Те копаят надолу, за да станат като къртове в беззаконието си. И когато някой иска да живее благочестиво сред такива, то той къде се намира?”

“Господи! Чак сега Те разбирам. Защото ако някой е благочестив, а живее сред човеци, които са затънали в крайността на разврата, то тогава

²² (I Петрово 4:1-4)

състоянието му отговаря на примера с Йосиф в ямата. Защото накъдето и да се обърне, наляво или надясно, и накъдето и да тръгне, то навсякъде от ямата ще среща съпротивата на пръст...”

“Какъв е тогава изходът? Ако не можеш да тръгнеш нито наляво, нито надясно и около теб е пръст, то какво трябва да сториш? Какво прави един човек, който е паднал в ров?”

Думите на Господ сами ми подсказаха отговора. Затова казах:

“Господи, всеки който е в ров или осъзнава, че е в ров, вдига поглед нагоре, към Небето. Защото помощта за падналият в рова, е само отгоре...”

Тогава Исус каза:

“Аз съм помощта отгоре! Аз съм Онзи, Който зная как да избавя благочестивите от напаст. Аз съм, Който ще протегна ръка и ще избавя падналите в ямата. Но ще го сторя чак тогава, когато видя, че дори и попаднал в яма, благочестивият пази сърцето си и езика си. Защото някои падат в рововете и ямите на земята, само за да ги направят още по-дълбоки. И на такива осъждението е справедливо. Защото при все, че Йосифовите братя бяха паднали в духовната яма на дявола, те не се спряха в злобата и мерзостта си дотук. Не! Едното зло доведе след себе си друго. Защото те продадоха брат си Йосиф на мадиамски търговци, за да го отведат като роб в Египет, но съблякоха шарената му дрешка.

Ти знаеш ли на какво отговаря това? Знаеш ли какво значи някой да се поругае с благочестието ти?”

“Господи, мисля, че това значи някой да очерни и омърси живота на благочестивите Ти с всякакви лъжливи думи, за да претърпят поругаване и отхвърляне от хората...”

“Виж тогава какво направиха братята на Йосиф с шарената му дрешка!”

Отговорих на Господа:

“Исусе, библейският разказ казва за това, че те:

“...взеха Йосифовата дрешка, заклаха козел и, като натопиха дрешката в кръвта, изпратиха шарената дрешка да я занесат на

баща им, като рекоха: Намерихме това: Познай сега дали е дрешката на сина ти, или не...” ²³

“А на какво отговаря тази кръв на козела, с която братята на Йосиф извършиха поругаването спрямо Йосиф? Ако Господ твоят Бог стана закланият Агнец, Който носи греховете на света и с Кръвта Му ти намираш Вечен Живот, то кой е козелът, с чиято кръв се извършва поругаване на благочестието и омърсяване на Божията Святост?”

“Исусе! Дяволът е този козел! Защото в Твоята притча Ти ясно казваш, че идва времето, когато Царят ще сложи овцете от дясната Си страна, а козите от лявата. И тогава ще рече на козите:

“Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели. Защото огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте; странник бях, и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не Ме посетихте...” ²⁴

В следващият миг Исус вече викаше в сърцето ми:

“Колко от днешните кози ще се покаят за злото си? Колко от тях ще разберат, че са били проводници на най-силната злоба и ярост на дявола? Колко от тях ще разберат, че е измамно усещането, при което смятат, че злото преследва грешните, а доброто - праведните? Но пак мъдростта ще оправдае децата си. Защото ямата на Йосиф ще бъде дял на всички благочестиви. И в тази яма с тях ще се поругаят така, както се поругаха и с Йосиф. Понеже за нечестивия човек няма нищо по-важно от това - да прави опити да омърси благочестивия. А когато самата кръв, сиреч, самият дух на лукавия лепне по ръцете на завистниците, които са му пожертвали сърцата си, то тогава непременно ще се поругае благочестието. Затова казвам на всички, които Ме любят и пазят Учението Ми в сърцата си:

Не се страхувайте да паднете в рова на Йосиф! Не се страхувайте да заживеете един славен живот за Господ вашия Бог! Защото откъм тях ще се хули, но откъм вас ще се прославя!

²³ (Битие 37:31-32)

²⁴ (Матей 25:41-43)

Понеже, ако с Йосиф сториха така, че съблякоха дрехата му и го унижиха, то не сториха ли така и с Мен?

Виж тази част от живота на Господа твоя Бог, Стефане..."

Погледнах към сърцето си и там ясно светеха думите на Словото, които гласяха:

"Тогава войниците на управителя заведоха Исус в преторията, и събраха около Него цялата дружина. И като Го съблякоха, облякоха Го в червена мантия. И сплетоха венец от тръни и го наложиха на главата Му, и туриха тръст в десницата Му; и като коленичеха пред Него, ругаеха Му се, казвайки: Здравей, Царю Юдейски! И заплюваха Го, и взеха тръстта и Го удряха по главата. И след като Му се поругаха, съблякоха Му мантията и Го облякоха с Неговите дрехи и Го заведоха да Го разпнат..."²⁵

И тогава Господ отново ми каза:

"Виж сега, че след като съблякоха Моята дреха, дрехата на благочестието Ми, побързаха да Ме облекат с червена мантия, та да Ми се поругаят. И знаеш ли защо мантията на поругаването Ми беше червена?"

"Да, Господи! Зная защо! Защото с Теб се случи същото, както с Йосиф. Разликата е само тази, че братята на Йосиф направиха червена шарената дрешка на Йосиф, а при поругаването с Теб дяволът им беше приготвил червена мантия, която служеше именно за поругаване. А след поругаването отново Те облякоха с Твоите дрехи..."

"Знай тогава, момчето Ми, че когато тръгнеш по пътя на твоя Господ, тогава кръв ще се възправи против кръв. Кръвта на Агнеца, която ти дава Вечен Живот против кръвта на козела, която иска поругаване с всяко благочестие за Бога. Въпросът е в коя кръв ще устоиш. Защото мнозина не могат да устоят, когато се поругава благочестието и така стават участници в зловещия спектакъл на дявола. Защото и Яков, ако и да имаше силна вяра в Светия Израилев, пак се подведе при вида на кървавата дреха на Йосиф и затова сърцето му простена и заплака с думите:

²⁵ (Матей 27:27-31)

“Това е дрешката на сина ми; лют звяр го е изял; несъмнено Йосиф е разкъсан...”²⁶

Можеше ли Яков да знае за измамата на синовете си? Можеше ли да знае, че дяволът е силен да се поругае с благочестието, но не и да го убие? Можеше ли да знае, че лютият звяр бе изял не Йосиф, а другите му синове? Можеше ли да знае, че не сърцето на Божия възлюбен, а сърцата на братята му бяха разкъсани от завист и злоба? Но ето, отново ти казвам, че такава е съдбата на Моите благочестиви. И нека никой не повтаря грешката на Яков, та да мисли, че Бог няма да избави благочестивите от напаст. Защото Аз непременно ще избавя всички благочестиви, стига да видя в тях онова скъпоценно смирение и упование в Бога...”

След последните Си думи моят Господ млъкна. И тогава се опитах да разбера всичките Му съвършени думи. А в разбирането видях страданието. Видях трънения венец. Видях поругаването. Видях злобата на дявола. Видях онази яма, през която трябва да преминем, ако истински обичаме Бога. Защото онзи, който вярва в Исус, върви с Исус. И всеки удар от завистта и злобата, и всяко плюене и позор върху лицата ни, са само още една крачка към превъзходството на Бога и към величието на Неговите свидетели. Колкото до най-сериозният изпит на благочестието, който дойде в живота на Йосиф, то пригответи сърцето си, защото в следващата тема ще говоря именно за него. Амин и Амин!

²⁶ (Битие 37:33)

5. ЖЕНАТА НА ПЕТЕФРИЙ

Братко мой! Аз се надявам словото на тази книга да произведе съдба в сърцето ти. Защото мнозина изобщо не знаят откъде идват и накъде отиват. Мнозина изобщо не могат да проумеят защо е тази вяра в Господ Исус. Те са забравили как Спасителят каза:

“Аз съм Пътят, и Истината, и Животът. Никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене...”²⁷

Помисли върху тези думи на Исус и тогава разбери, че когато Отец е погледнал към земята и е видял как всички са затънали в тинята на греха и суетата, Той е изпратил Своя Единороден Син, за да ни донесе Път към Небето, Път към Престола, Път към Святостта на Всемогъщия.

Този свят няма Божията Святост. Този свят няма Божията Истина. Този свят е обречен да загине. И как трябва да живеят в него онези, които са изповядали вяра в Евангелската вест за Спасението и Изкуплението? Какъв пример сме длъжни да дадем на хората, които не познават Господ? Не казва ли Апостол Павел да бъдем безукорни и непорочни Божи чедра сред опакото и извратено поколение, между което блестим като светила на света?

Аз искам да знаеш, че именно благочестието е онова Свято облекло, което прави възможно Небесните хора да живеят безопасно на земята. И за разлика от всеки скъп костюм, който можеш да изцапаш и омърсиш, благочестието е дреха отвътре, която не може да бъде омърсена, ако сам не отвориш сърцето си за злото. Защото, ако и да се поругаха с Йосиф, душата му остана толкова чиста, щото той бе угоден на Отца във всеки миг на живота си. Ако и да се поругаха с Господ Исус, пак там - на Голготския Кръст - от раните Му струеше Светлина и Благодат.

В тази тема аз искам да ти дам откровения от Бога, които съвършено да заздравят благочестието ти. В никакъв случай не смятам да ти разказвам повторно живота на Йосиф, защото е достатъчно да си отвориш библията на “Книгата Битие” и да се вдъхновиш от примера на Божия възлюбен. Но когато свидетелствата на Йосифовия живот са валидни и днес, а изпитът

²⁷ (Йоан 14:6)

на Словото стои пред сърцето на всеки християнин, то тогава непременно трябва да отгърнем божествения прочит на Йосифовия живот. Онзи прочит, който досега Исус прави в тази книга, за да ти разкрие великите тайни на благочестието.

Няма защо да ти казвам, че Бог изпитваше Йосиф. Няма защо да ти казвам, че ако Всевишният бе прострял ръката Си, Той би поразил всички врагове на Йосиф. Но къде би била тогава Славата за Бога? Къде би била насладата, с която Отец е гледал на скъпоценния Си съд? Разбираш ли сега, че ако в живота ни идват изпитания, то силата на тези изпитания напълно отговаря на пламенната Любов, с която Отец ни е възлюбил? Защото няма баща, който да не иска да постави чедото си на високо. И ако Отец е искал да постави Йосиф на високо, Той го е превел през онези изпитни, чрез които го е наложил като Свой помазаник в Своята Си Слава. Словото казва за Отец, че е Онзи, Който обича да привежда много синове в Слава. (Вж. Евреи 2:10) А е дълбока Истина, че Славата и Святостта вървят ръка за ръка. И никога Славата не може да дойде преди Святостта.

Помисли тогава как се развиха нещата с Йосиф. Защото Словото ти казва, че той бе продаден за двадесет сребърника на пътуващи мадиамски търговци и така бе отведен като роб в Египет. Но там Божието благоволение върху Йосиф беше толкова голямо, щото той спечели благоволението и уважението на господаря си Петефрий, който го направи настойник и управител на целия си дом и всичкия си имот. Ето тук, в тази дълбока нишка на разсъждения, искам да разбереш и Сърцето на Отца. Защото и Той иска да ни даде Своя Дом и да ни направи Вечни негови стопани и управители. Апостол Павел казва в тази връзка, че:

“Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любят...” ²⁸

Знаеш ли какъв е скритият смисъл на това обещание? Той е именно такъв, че онези, които любят Бога, са готови да се отрекат от онова, което виждат очите, чуват ушите и дохожда в сърцата! Защото днес очите ни виждат този свят, ушите го чуват и той дохожда в много човешки сърца. Но

²⁸ (I Коринтяни 2:9)

нищо от този свят Отец не е обещал на тези, които Го любял. И когато светът види, че ти любиш Отца повече от него, тогава същият този свят ще се яви пред теб в образа на прелъстителната жена на Петефрий. А след това ще ти каже с нескрито желание и похот:

“Легни с мен!”

Точно така се развиха нещата и при Йосиф. Той обичаше Господа и всичките му помисли бяха заети с верността към Отца. Но ето, че очите на Петефриевата жена го харесаха. И тя го пожела. А след това започна да му се натрапва и да иска неговото отдаване и блудство....

Аз нямаше да разбера дълбокото в този изпит, ако Господ не беше дошъл при мен, за да ми говори. Ето какви думи ми каза Исус:

“Ти трябва да проумееш духовното в целия изпит, който Отец Ми наложи спрямо Йосиф. Защото изпита с жената на Петефрий днес е изпит за благочестие пред сърцето на всеки християнин. Мнозина не могат да видят тази жена, но това не им пречи всяка вечер да лягат в леглото ѝ. Мнозина дори не са чули въпроса ѝ. А някои са стигнали до там, че проявяват собствената си инициатива и отиват при жената на Петефрий, като ѝ казват:

“Искам да легна с теб!”

Ето до такава степен са омърсени и покварени последните поколения човеци. Те не могат да видят лежащата блудница, просто защото са земни и плътски. Но ти помисли именно върху думите, с които жената на Петефрий се опита да съблазни Йосиф. Тези думи бяха:

“Легни с мен!”

Как мислиш? Ако една блудница изстрелва такива думи от сърцето си, то не е ли лежането нейната най-естествена поза? Не обичат ли блудниците най-много да лежат?”

“Да, Господи! Именно това е характерно за блудниците...”

“Помисли тогава откъде блудниците взимат пример, та да лежат? Защо искат именно да лежат? Кой ги е научил така да лежат? Не е ли това самият свят, в който живеят?”

“Господи, Апостолът Ти Йоан каза в посланието си много точни думи за лежането:

“Знаем, че всеки роден от Бога не съгрешава; но оня, който се е родил от Бога, пази себе си, и лукавият не се докосва до него. Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия...” ²⁹

“Забележи тогава, че Йоан съвсем точно ти е показал светът в онази поза, която жената на Петефрий искаше от Йосиф. Не прозира ли в нейното желание нещо по-дълбоко?”

“Разбира се, Господи! Защото Йоан казва да пазим себе си и тогава лукавият няма да се докосва до нас. Но той винаги и винаги ще се опитва. И именно така той използва жената на Петефрий, защото го дразнеше не нещо друго, но благочестието, с което Йосиф печелеше благоволението на всичките човеци...”

“А не беше ли като Йосиф и Моята Ранна Църква? Не казва ли Словото Ми за първите Ми искрени последователи, че:

“...всичките вярващи бяха заедно, и имаха всичко общо; и продаваха стоката и имота си, и разпределяха парите на всички, според нуждата на всекиго. И всеки ден прекарваха единодушно в храма, и разчупваха хляб по къщите си, и приемаха храна с радост и простосърдечие, като хвалеха Бога, и печелеха благоволението на всичките люде...” ³⁰

Помисли тогава, че ако с благочестие можеш да спечелиш сърцата, то с блудство ще ги изгубиш. Именно затова дяволът изпраща съблазнителния светски дух, та да накара много църкви да лежат в лукавия така, както лежи и самият свят. И тогава, както жената на Петефрий се вкопчи в дрехата на Йосиф, така и светският дух се е вкопчил в благочестието на последните поколения християни. И те с радост приемат съблазните му и бързат да легнат в леглото му. После стават, измиват се и решават, че дрехата на Йосиф ще им подобава толкова добре, колкото и преди блудството.

²⁹ (I Йоаново 5:18-19)

³⁰ (Деяния 2:44-47)

Можеш ли да видиш тяхното състояние чрез погледа на Павел? Защото той предупреди за атаката против благочестието, но колцина имаха очи и сърца да разберат думите му?

Защото Павел писа на Тимотея:

“А това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена. Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприятели на доброто, предатели, буйни, надути, повече сластолюбиви, а не боголюбиви, имащи вид на благочестие, но отречени от силата му...” ³¹

Виж тогава тази съблазнителна жена на Петефрий през думите на Апостола Ми. Виж съблазнителния светски дух, който ограби благочестието от църквите:

Първо: Светският дух направи човеците себелюбиви. А пък себелюбието е най-изявената форма на егоизма и на плътта. Себелюбивият не мисли за никой друг, освен за себе си. Такъв няма Моето благочестие.

Второ: Светският дух направи човеците сребролюбиви. А сребролюбие е дяволски огън, който прегаря всеки светъл и чист висон. Сребролюбивият няма Моето благочестие.

Трето: Светският дух направи човеците надменни, горделиви и хулителни.

Четвърто: Светският дух направи човеците да са непокорни, неблагодарни и нечестиви.

Пето: Светският дух направи човеците непримирими, клеветници и невъздържани, та в пълна степен такива да се видят обладани от духа на Петефриевата жена. Понеже точно тя не се примири с благочестието на Йосиф, нито се въздържа от страстите си, но го наклевети с лъжи пред мъжа си.

Шесто: Светският дух направи човеците свирепи, неприятели на доброто, предатели, буйни и надути.

³¹ (II Тимотей 3:1-5)

Седмо: Светският дух направи човеците повече сластолюбиви, а не боголюбиви, имащи вид на благочестие, но отречени от силата му.

Сега разбираш ли, момчето Ми, че когато жената на Петефрий се вкопчи в дрехата ти, ти просто трябва да избягаш, както стори и Йосиф? Защото тя нямаше да върне дрехата на Йосиф, докато той не беше легнал и блудствал с нея.

Ето затова предупреждавам всички чрез словото на тази книга:

Днес, повече от всякога, светският дух на лукавия се е вкопчил в светлия висон на девиците. Затова в Храма Ми влязоха търговците. Затова семето на лукавия роди всичкото зло, което можеше да се роди. И най-голямата измама, която днес убива сърцата, е чрез онези, които не се въздържаха, но блудстваха със света. А след това отново и отново започнаха да демонстрират праведността си, така щото да ги припознаят като Божи. Те наистина се постараха да имат вид на благочестие, но отдавна са отречени от силата му и греховете им ще свидетелстват против тях. Понеже не Аз, но Словото Ми ще ги осъди. Понеже Словото Ми ще каже за такива:

"...и ако някой предава друго учение, и не се съобразява със здравите думи на нашия Господ Исус Христос и учението, което е съгласно с благочестието, той се е възгордял и не знае нищо, а има болничава охота за разисквания и препирни за нищожности, от които произлизат завист, разпри, хули, лукави подозрения, крамоли между човеци с развратен ум и лишени от истината, които мислят, че благочестието е средство за печалба..."³²

Колкото до Моите Верни, които отказват да блудстват с жената на Петефрий, то те ще претърпят поругание за Името Ми. И ще бъдат хвърлени в тъмниците на всякакво презрение и чародейство, на всякаква религиозна злоба и ярост. Но нека приемат това с радост, защото благочестието със задоволство е голяма печалба. И тогава Отец Ми ще заповяда древните Си знамения, с които въздигна

³² (I Тимотей 6:3-5)

слугата Си Йосиф. Защото докато Верните на Господ стоят в тъмниците, Той Сам ще ускори делото Си и ще извърши намеренията на ревността Си... ”

Разбираш ли сега, братко мой, какво е днес жената на Петефрий за последните християни? Разбираш ли, че тя е светският дух, който да те накара да възлюбиш нещата, които са долу, а не нещата, които са горе?

Ти сам прецени последствията от избора си. Защото ако заложиш на блудството със света, то тогава ще го пуснеш вътре в сърцето си. И тогава светлата дреха на благочестието повече няма да те ползва. Но ако заложиш на благочестието и не желаеш да вършиш компромисите, които днес вършат мнозина, то тогава се пригответи да пострадаш.

Животът на Йосиф е категоричното свидетелство, че Бог благоволи, когато някой страда поради Името Му. Нещо повече - съдбата на Божия възлюбен показва, че непременно има ден и час, когато Правдата Божия ще възтържествува. И аз се моля на Исус да ти даде онази вяра, с която да Го следваш не заради земната, но за Небесната Слава, която има да се открие към нас. Тази Небесна Слава има и днес своето невидимо действие в сърцата на Божиите Избрани. Тя ги подготвя за времето, когато Исус ще се завърне в Своето Велико Пришествие. И за да бъдеш наистина възраждан и укрепен с всички Небесни благословения, то виж и последното в тази книга. Защото там ще говоря за Божиите обещания към всички, които носят в сърцата си Духа и копнежа на Йосиф. Амин и Амин!

6. ПРОРОЧЕСКАТА БЛАГОСЛОВИЯ НА ИЗРАИЛ

Братко мой! Носиш ли в сърцето си Духа и копнежа на Йосиф? Гориш ли от онази любов към Отца, с която да Го следваш с неразделено сърце? Гориш ли от онзи пламък, с който да понесеш всички страдания, които съпътстват благочестието? Тогава непременно Бог ще те направи да бъдеш участник в пророческата благословия, която Яков даде на Йосиф, миг преди да склопи очи. Виж сега тази пророческа благословия и знай, че думите на Израил днес стоят в Сърцето на Отца. Днес Бог търси с очите Си човеци, които да станат Негови угодници, за да им даде в Дух и Живот всичките прекрасни думи на тази благословия.

Ето и първото благословение:

“Йосиф е плодоносна вейка, плодоносна вейка край извор...” ³³

Бъди и ти такава плодоносна вейка, която черпи силата си от изворите на Святия Дух. Защото Отец, Който те е призовал, се прославя тогава, когато изпълниш писаното:

“В това се прославя Отец Ми, да принасяте много плод...” ³⁴

Ето и второто благословение:

“...клончетата ѝ се простират по стената...” ³⁵

Вярвай, че когато благочестието стане съвършената изява на Бога в сърцето ти, то тогава непременно твоят пример ще роди силни и вдъхновени последователи на Исус. И днес, в това време, когато Отец търси човеци, които да въздигнат последния Свят Храм на Господа, именно силните и вдъхновени чрез теб последователи на Исус, ще се простират по стената на Храма, за да го опазят съвършено и да не допуснат духа на света да владее събранията на Бога. За да бъде Църквата онази Невяста без петно и бръчка, която Исус ще вземе при Себе Си.

Ето и третото благословение:

“Стрелците го огорчиха, и стреляха по него, и преследваха го; но лъкът му запази якостта си. И мишците на ръцете му се

³³ (Битие 49:22)

³⁴ (Йоан 15:8)

³⁵ (Битие 49:22)

укрепиха, чрез ръцете на Силния Яков, отгдето е Пастирят, Израилевият Камък...” ³⁶

Облякъл мантията на благочестието, ти никога няма да имаш ленивия живот на обезчестените хора. Защото ще бъдеш обстрелван със стрели на чародейства и укори, на хули и клевети. Но вярвай, че Онзи, Който е вътре в тебе, винаги ще е по-силен от онези, които са в света. Бог ще запази якостта на лъка ти и чистотата на молитвите ти. Бог ще укрепи мишците ти. Сам Той ще ти бъде Пастирят и в Него ти ще познаеш Камъкът, Който днешните зидари отхвърлят, но Който непременно ще пребъде като глава на ъгъла.

Ето и четвъртото благословение:

“...чрез Бога на отца ти, Който ще ти помага, и чрез Всесилния, Който ще те благославя. С небесни благословения отгоре, с благословения на бездната, която лежи отдолу, с благословения на съсците и на утробата...” ³⁷

Господ винаги ще бъде крепост на непорочния и помощ на праведния! Защото с Неговата Вярност и Благост ти ще пребъдеш, като един, който получава Небесни благословения отгоре, и благословения от дълбочините на сърцето. Тогава устните ти ще бъдат съсци, които дават на младенците чистото мляко на Спасението, а сърцето ти - утроба, в която се ражда Небесният Образ на Спасителя. Ето и петото благословение:

“Благословенията на отца ти превишаваха благословенията на праотците ми, до високите върхове на вечните планини; те ще бъдат на Йосифовата глава, и на темето на превъзходния между братята си...” ³⁸

Ако някога Господ благослови слугата Си Йосиф и той възвеличи Името Му, то нека за твоето сърце станат съдба думите на Израил. Понеже Израил сам казваше на Йосиф, че благословенията, които е получил от Отца, са превишавали благословенията на праотците му. Така и ти, скъпи братко, имай вярата да приемеш, че днешните благословения за последните Верни и благочестиви люде на Бога ще превишават благословенията на

³⁶ (Битие 49:23-24)

³⁷ (Битие 49:25)

³⁸ (Битие 49:26)

отците. И със Съвършеното Божие благоволение, ти непременно ще се изкачиш до високите върхове на Хълма Сион, където по северните му страни е Градът на Великия Цар.

Тези благословения нека почиват на твоята глава! Защото си приел да служиш на Отца в пътя и призванието на Йосиф - превъзходния слуга на Бог Отец в древността.

Погледни отново към сърцето си! Погледни и виж, че Господ Исус вече те е облякъл с мантията на благочестието! Нека тя извърши съвършено делото си! За да се възкачиш до Престола на Святостта! Амин и Амин!